

Niina Hiltusen töiden kaikkien yksityiskohtien ei ole tarkoitus paljastua heti. Kuvassa teos Veden varaan.

Kolmiulotteisuus tekee tekstiilistä kiinnostavan

Näytteillä

Kangasalalainen tekstiilisuunnittelija **Niina Hiltunen** haluaa uudistaa perinteistä suomalaista seinätekstiiliperinnettä. Hänen töitään on esillä kahden viikon ajan pääkirjaston taidetilassa.

Miten kuvailet itseäsi taiteentekijänä?

– Moderni ja abstrakti, ekspressiivinen taide kiehtovat minua. Esittävän muodon sijaan minua kiinnostavat värit, niiden keskinäiset suhteet ja se, kuinka värit muuttuvat toistensa kanssa esiintyessään.

– Taidetekstiilien puolella olen erityisesti kiinnostunut jo olemassa olevien materiaalien tarjoamista rajallisista ja luovuutta herättävistä mahdollisuuksista. Haluan myös yhdistää tekstiiliä ja muita taidelajeja moniaistilliseksi elämykseksi.

– Saan inspiraationi luonnosta, mutta yhtä usein rakennetusta ympäristöstä tai musiikista, joka on minulle tärkeä voimavara. Parhaassa tapauksessa nämä kaikki kolme yhdistyvät.

Miten työsi syntyvät?

– Tilaustyön täytyy sopia asiakkaan persoonaan, tulevaan tilaan ja muuhun sisustukseen. Muutoin lopputulos ei tyydytä ketään osapuolista.

– Lähtöajatus saattaa syntyä melkein mistä vaan, esimerkiksi jostain tietystä väristä tai muodosta. Joskus vain näen työn valmiina mielessäni ja ikään kuin

”vain toteutan” sen. Toteutus vaatii toki yleensä aina kokeiluja ja suunnittelua, mutta visio on usein selkeä.

– Loimen ja kuteen värien yhteiselo on aina jollain tavalla yllättävää. Siksikin kokeilut ovat tärkeitä. Intuitio tuntuu olevan paras työparini. Jos mietin aihetta liikaa, se ikään kuin karkaa käsistä.

– Mielessäni on jo jonkin aikaa pyörinyt seuraava teos. Siitä tulee varmaankin iso ja väriltään punainen. Se on odottanut oikeaa hetkeä tullakseen esiin.

– Teen työt pääasiassa käsin kangaspuissa kutomalla luonnosten pohjalta. Suunnittelu, testailu ja viimeistely ovat usein melko hidasta ja aikaavievää. Varsinainen kutominen on nopein ja rennoin työvaihe, ja siinä tuleekin jo mieleen ajatuksia seuraavista töistä.

Miten kuvailet nyt esillä olevaa näyttelyäsi?

– Näyttelyssäni on esillä käsin kudottuja, abstrakteja taidetekstiilejä ja niistä tekovaiheessa ottamiani makrovalokuvia.

– Taidetekstiilini uudistavat rohkeasti perinteistä suomalaista seinätekstiiliperinnettä. Värien ja pintastruktuurin lisäksi Poimuin-tekstiilit tuovat uudenlaisen kolmiulotteisen muodon kudottuun, uniikkiin seinätekstiiliin. Valo ja varjo vaihtavat paikkaa sen mukaan, mistä tekstiiliä katsoo.

– Näyttelyn teosten kankaat olen kutonut pääsääntöisesti villasta, mutta niissä on myös muita kuituja kuten silkkiä ja pellavaa, jopa metallia. Villa on palotur-

vallinen ja hyvin akustoiva materiaali.

– Useita sävyjä ja materiaaleja yhdistelemällä saan aikaan haluamani värin ja pinnan. Tekstiileihin on mahdollista yhdistää akustiikkalevyjä kuten teoksessa Kaiteen takana on tehty.

– Olennaista on, ettei kaikkien yksityiskohtien ole tarkoitus näkyä katsojalle heti. Osa teosten yksityiskohdista paljastuu näyttelyssä mukana olevista valokuvistani. Osa näistä kuvatuista yksityiskohdista on edelleen nähtävissä töiden etupuolella, osaa kuvien kohteista ei näy enää lainkaan teoksen valmistuttua.

– Esillä on myös tilaelementtimäisiä tekstiilejä. Materiaalien veistoksellisuus ja samanaikainen keveys muodostavat kiehtovan yhdistelmän, jota haluaisin päästä tutkimaan lisää.

Onko töitäsi ollut aiemmin esillä?

– Jalokivihuopiani oli kesän ajan Kangasalan kädentaitajien kesäpuodissa Lepokodilla. Töitäni on ollut näytteillä aiemmin myös Hämeenlinnassa Wetterhoffin tiloissa järjestetyssä Kätevä osaa -kesänäyttelyssä ja Suomen Kädentaidot -messuilla Vuoden artesaani 2015 -kilpailun yhteydessä, jossa sijoitin kolmen parhaan joukkoon.

– Valoa ja varjoja väreissä on ensimmäinen yksityisnäyttelyni. Töihin voi tutustua myös osoitteessa niinahiltunen.com.

Niina Hiltusen Valoa ja varjoja väreissä -näyttely on esillä 13.10. saakka pääkirjaston Taidetila Terrassa.